

CLARE: THE BURREN¹

I.

slidt sky slidt løs fra
tørvebanker som
snitter horisonten

currach² over Ballyvaughan som én
prik
 i blå rum fylder dem til overflod

og gennem gardinskygger
en tørsø³ af lækket sollys
afdækker månekulører

hundeglam
dør af intet nogen
følger tre insektkøer
bærer som lyden

mens alle ting et januar sekund
nu
drager
ånde

¹THE BURREN is a plateau occupying about 260 sq km in north County Clare (south of Galway). It is a massively bedded limestone escarpment, some 1000 metres thick in places, probably supported on a massive bed of granite. Erosion and the scouring of successive glaciation periods have caused the terracing and rock pavements. It presents the viewer with terraced hills and a lunar landscape of horizontal slabs (*clints*) and vertical fissures (*grikes*) due to traces of carbonic acid in rainwater.

²A small boat, often not unlike a coracle, used for reaching the offshore islands.

³The temporary 'dry' lakes, or *turloughs*, of the Burren are the result of most of the drainage being underground.

II.

den rødhårede skoledreng (bondesøn)
viste sky vejen over
et ligblegt vildnis af limsten
gennemfuret af tidernes ogham⁴
og der stod den
 den store dysse!

ludende fra støttestene
en massiv stenblok
tons af forrevet, jomfruelig sten
så streng en ligevægt at den knapt rørte
de runkne støtter

limsten der stræber op
løfter sig - et råt parthenon -
ud af sig selv
himlet
pegende væk fra
the Burren det rastløse hav

og fra ligene den dækkede
(Claremænds knogler?)
kødets vat siet fra
som hav størknet til denne sten
hugget
smigskåret over dem for årtusinder siden
og igår

⁴The origins of the ogham (or ogam) alphabet are unknown. It was used for writing Irish and Pictish from around the 4th century AD. There are about 500 inscriptions, mainly on stone monuments in southern Ireland. The alphabet has 20 letters, divided into four sets of five. The letters were simple strokes cut into the edge of a stone. They are usually read from bottom to top, or from right to left.

III.

en pub i Kilfenora og
en bagtung tøs fra Ennis
synger røven af sig i aften
(med let poppet mascarablik)
....hos mor derhjemme
Tra-lu-la-laj!
smiler til sit publikum mens hun hamrer den ud
peger op mod himlen som en af Leonardos kvinder
på den høje tone som bør men
ikke
splintrer glasset

dog lytter de lokale (som er kendere)
uden et ord selv uden drikke
blikket rettet mod gulvet
mens den røst går på jagt i hver en krog
Endnu en sang fra den dame!
byfolk ler bort en sådan høflighed

men ude nede på den månelyse mark
senere går de forbi det
gamle kors

SKOV

(*Til Sam Beckett*)

det er *alt* stadigt den skyggelyse bund
drøm dyb skrig dyb *hvor vi er*
stof blander former slipper blomsterne kan være fugle
klinger morgenfruen⁵ ud uglemånens faser

hvor vi er ha ha
fortabt *hvor vi er*

⁵The word *marigold* has associations that could have religious connotations, such as *mary* + *gold(en halo)*, etc. The Danish word has other - though just as interesting - connotations, i.e. *morning* + *lady*.

EKKOKNOGLER⁶

(Til Sam Beckett på firsårsdagen)

hvad har vi at gøre på det her hotel
med glas og boutique og roterende krom
og sort tjener med hånden frem?

hvor vi sidder igen med vores kaffe '*doubles*'⁷
og snakker fortroligt som folk i eksil *mellem årene*
din stemme ligeså Dublinblid som Yeats'
og mere væver end hænder ramt
af alder som min fars

fjern og venlig - udgangsdag for en munk
åben for ethvert emne til en forandring
selv forfattere! Joyce og den dødsmaske der -
Audens vers som vi begge tvivler på -
mødet med Patrick Kavanagh i Paris -
de femten minutter *post prandium*⁸ hvor
hverken du eller Pound ytrede et ord -
Pariserudstillingerne? et skuldertræk
sender dem længere bort end Irland
(og hvem kunne i øvrigt forstille sig dig
stolprende missende med katalog?)
Selskab med din egen fars 'elskede trygge ansigt'
som kalder på dig fra bølgerne af Forty Foot⁹

Marijuana i Ballymahon - det kalder jeg et digt!

og du forbavser mig stadig som du
læner dig over marmorpladen med hærget ansigt
og blå øjne som kræver ansvar af os
ved at citere de linier af *Watt*¹⁰

⁶The events described in this poem are dealt with in some depth in *Meeting Beckett*, see *The Death of Metaphor*, op. cit., pp. 101-112. The title of the poem refers to one of the same name written by Beckett in 1935, the tone of which is very similar to DE's *FOREST*.

⁷Beckett ordered 'trois doubles'.

⁸= after the meal.

⁹Beckett's father called on him as a boy to take the jump down into the waves of Forty Foot, a popular swimming spot at Sandycove on the coast south of Dublin, before Killiney Bay. The spot is ideal for swimming, as the name (c. 13 metres) indicates.

¹⁰The poem Beckett quotes is his own, dating from 1945.

'med tomt hjerte
med tomme hænder
med mørkt sind snublende
gennem golde egne...'

og mit sind knuger sig i ensomhed igen
og vi er ikke længere på kaffebar men et eller andet sted
i dine ords ydre rum
den næsten ubærlige tavshed hvor
vi skal prøve at klynge os til en slags værdighed
ude i det blindende mørke du aldrig skyede

senere en omfavnelse og du skrider fast
i gaderne forsvundet firs år gammel
far vel Desmond

- og du Sam vor søfarende vor tapre nødvendige
vandringsmand lige til randen af den tolkede verden

far vel

HIROSHIMA

(Til Akira Yasukawa)

Hiroshima din skygge brænder sig
ind i historiens granit

sikrer for os pilgrimme
et stort højtideligt rum
hvor vi kan græde i stilhed

jeg bærer i mit sind
en glassplint dybt trængt ind
mindet om det epicentrum med
hundred tusind sjæle
ét øjeblikks fusion

og billedet af en soldat
som kærligt tilbyder en kop med vand til
et barn så forbrændt at det intet kan mere

de spinkle traner af papir¹¹

¹¹*paper cranes*: folded paper birds left at the Children's Monument by children from all over the world.

FARVEL GAMLE FIAT

min 127 du som blev slæbt på værksted
med din rusteksem blussende gennem det blå

og dine lækpytter på begge sider af gulvet
dit førersæde med den lille flænge over en fjeder
dit rat der slog en revne
oh og den solskærm der langsomt går ned mens man kører
dine grødgear og din motor med sin rallen
som fik mekanikernes hovedet vendt hurtigere end en flot pige

sammen med vraggodset i bagruden
lod jeg nok af mig blive i dig selv en fremmed
finder sikkert penge under sædet og
et askebæger af cigarillolevn jeg aldrig fik lyst till at tømme

tilgiv jeg har glemt dit nummer er det muligt
jeg ikke mere skal sidde i dig og skue
ud af ruden min verden af floder
og prøve at presse ord ud af halve timer?

og forresten heller ikke køre dig
i den stivnende stilhed når man skændes
eller møde den du ved på stationen
mens du venter diskret derude som fremtiden

eller parkere dig ved alle slags værtshuse
eller drøne i dig til skole morgenen derpå
fræsende i vild fart tværs over Curragh

eller glemme dig på sommerdage på yndige steder
Knockaulin Hill Moone og the Burren om foråret

eller bande vildt over dræbe- og damebilister til dig
eller skubbe dig med ét ben nedad bakke i hostende startveer
eller gå fra dig på værkstedet som en anden forbryder
eller skrabe ruden ren for frost
på vintermandage?

aldrig mere smide skrivemaskine jakke taske bøger breve
ovenpå alt det andet på dit bagsæde

aldrig mere være trist
henrykt håbefuldt vred ærgerlig tankefuld
igen i dig
et løsgængeri i mit livs kulisser
som sammenfatter som et symbol de sidste
så brat afsluttede par år år
nu endeligt formede som dit korpus og jeg

undrer på om din nye når han støder på dette og hint
indser at han har købt en hjemsøgt bil?